

ΑΝ ΓΙΝΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΔΙΑΒΑΣΕ ΠΡΩΤΑ ΑΥΤΟ

- Δημοσίευση: christina8986

Κύριε πιθανέ Υπουργέ,

Συγχαρητήρια για τη νέα σας θέση! Είστε πια ο ηγεμόνας και ο απόλυτος κυρίαρχος της παιδείας μας. Μπορεί να κάθεστε τώρα στο θρόνο της εξουσίας χάρη στις ψήφους αυτών που τάξατε διορισμό, μετάθεση ή οποιαδήποτε άλλη ευνοϊκή μεταρρύθμιση, χάρη σε αυτήν την απελπισμένη μάνα που περιμένει «να βρει το παιδί της προκοπή» ή, αν έχει γίνει κάποιο θαύμα, χάρη στην αγαστή πολιτική σας ικανότητα και στις πολλά υποσχόμενες προτάσεις σας. Όπως και να έχει, θα έχετε τη δυνατότητα να κινείτε τα νήματα της παιδείας μας.

Κατ' αρχάς, ας συστηθούμε. Είμαι μια δεκαεφτάχρονη μαθήτρια Β' λυκείου που επί τη ευκαιρία θέλει να κάνει έναν απολογισμό των ερεθισμάτων που έχει δεχτεί από το σχολείο. Οι προθέσεις μου είναι απόλυτα αγαθές, μιας και απλώς θέλω να έχετε μία συνολική εικόνα της δικής μου εμπειρίας, έτσι ώστε να βοηθηθείτε κατά τη διάρκεια της πορείας σας ως Υπουργός. Ας ξεκινήσω, λοιπόν, από τα χαρακτηριστικά που υπερτερούν, δηλαδή –ντρέπομαι που το λέω– τα μειονεκτήματα. Ξέρετε, το μεγαλύτερο μειονέκτημα της παιδείας μας είναι ότι δεν παρέχει πραγματική παιδεία. Περιορίζεται σε μία στείρα παροχή γνώσεων και πληροφοριών και αναπαράγει σε τεράστιο βαθμό την παθητική αποδοχή τους. Δεν προσφέρει γνώσεις ουσιαστικές, αλήθειες για τη ζωή, τρόπους να ανακαλύψουμε τον εαυτό μας και τις δεξιότητές μας, δεν μας δίνει κίνητρα να ζήσουμε! Δεν ξέρω ποια είμαι, γιατί ποτέ δεν μου δόθηκε το κίνητρο να μάθω. Πώς, λοιπόν, να είμαι σε θέση να επιλέξω το επάγγελμα που θα ακολουθήσω, όταν ο Σχολικός Επαγγελματικός Προσανατολισμός έχει καταργηθεί και το σχολείο προσφέρει ψίχουλα ενημέρωσης όσον αφορά την επαγγελματική σταδιοδρομία; Τρέμω στην ιδέα ότι το επάγγελμα που θα επιλέξω δεν θα με ικανοποιεί και δεν θα με ολοκληρώνει. Τρέμω στην ιδέα ότι θα καταλήξω ένας νευρωτικός ενήλικας που θα εξαρτάται από τα χάπια για να καλύψει το απέραντο κενό της ζωής που μισεί.

Αυτό που με τρομάζει περισσότερο είναι ότι το σχολείο δεν μας εξοπλίζει με τα απαραίτητα εφόδια για να αντέξουμε τη σκληρή κοινωνία που βρίσκεται εκεί έξω και τους άτυπους κανόνες της. Σε αυτήν την αποδομημένη κοινωνία που με περιμένει με έτοιμα τα κοφτερά της δόντια να με καταβροχθίσει, οι ατελείωτες σελίδες θεωρίας που αποστηθίζω δεν θα με σώσουν. Για να μιλήσω πιο παραστατικά, εάν με ρωτήσετε αν ξέρω να φτιάχνω έναν τραπεζικό λογαριασμό, να κανονίζω δάνεια ή ακόμη και να μαγειρεύω, θα σας απαντήσω όχι. Αν, όμως, με ρωτήσετε τι γράφει το βιβλίο Ιστορίας στην σελίδα 163, θα σας απαντήσω με ευχέρεια. Ελπίζω, όμως, να μην θελήσετε επιμέρους εξηγήσεις και να μην κάνετε ερωτήσεις κρίσεως, γιατί θα απογοητευτείτε παταγωδώς.

Η κριτική μου ικανότητα έχει πια ατροφήσει από την αχρηστία. Ειδικότερα όταν ο όρος για να περάσω στο πανεπιστήμιο είναι να μάθω κατά λέξη τις αράδες που γράφουν τα απαρχαιωμένα βιβλία, να αποδεχτώ τις αντιφάσεις που υπάρχουν και να συμφιλιωθώ με το γεγονός ότι τα σχολικά εγχειρίδια περιέχουν οφθαλμοφανή λάθη και ότι, στην τελική, είναι ανεπαρκή. Αυτό, όμως, που με πληγώνει περισσότερο είναι ότι δεν μπορώ ή μάλλον δεν πρέπει να εκφράζω την άποψή μου. Όταν γράφω έκθεση, οφείλω να μιλώ γενικά και αόριστα,

να μην στοχοποιώ, να παρουσιάζω εξιδανικευμένη μία κοινωνία που σταδιακά σαπίζει, να χρησιμοποιώ ξύλινη γλώσσα, να γίνομαι το φερέφωνο σας. Όταν γράφω, οφείλω να προβλέπω μήπως ο διορθωτής που πρόκειται να «περιποιηθεί» το γραπτό μου στις Πανελλήνιες έχει ελλιπείς γνώσεις, κάποιο ψυχολογικό πρόβλημα ή γενικότερα είναι αδιάφορος και θέλει απλά να πάρει το 1 ευρώ που αντιστοιχεί σε κάθε γραπτό. Για ένα ευρώ, κύριε Υπουργέ μου, στερούμαι το δικαίωμα ελεύθερης έκφρασης και ενδέχεται να στερηθώ το αβέβαιο μέλλον για το οποίο τόσο αγωνίζομαι!

Ο αγώνας μου αυτός θα ήταν πιο ανάλαφρος αν οι συνθήκες στις οποίες περνώ το μεγαλύτερο μέρος της ημέρας ήταν θετικές. Οι σχολικοί χώροι στην πλειονότητά τους είναι βρώμικοι και επιεικώς ανάρμοστοι για να φιλοξενούν παιδιά. Θα μου πείτε ότι την μεγαλύτερη ζημιά την προκαλούμε εμείς και θα συμφωνήσω μαζί σας. Ωστόσο, οι βανδαλιστές αποτελούν μειοψηφία και είναι σίγουρα καταδικαστέοι. Αν, όμως, το σχολείο στην ολότητά του ήταν ένα περιβάλλον ασφάλειας και θαλπωρής που θα αγκάλιαζε όλα τα παιδιά, είμαι σίγουρη ότι τέτοια φαινόμενα θα εξέλιπταν. Μακάρι, βέβαια, να υπήρχαν αίθουσες και ας ήταν βρώμικες, αφού οφείλω να σας ενημερώσω ότι σε πολλά σχολεία το μάθημα κινδυνεύει να γίνει στο προαύλιο! Φανταστείτε πόσο πέφτει η ήδη χαμηλή υπόληψη του δημόσιου σχολείου στα μάτια μας...

Θεωρώ, όμως, ότι το πιο αδύνατο χαρτί του είναι το προσωπικό. Ίσως η έλλειψη Σ.Ε.Π. τα προηγούμενα χρόνια, ίσως η μανία του Έλληνα να σπουδάσει το παιδί του, ίσως ακόμη και η αναξιοπρέπεια, να έχουν δημιουργήσει ένα σμήνος από διδάσκοντες που είναι τόσο ακατάλληλοι για αυτή την θέση, όσο πχ και ένας ψαράς. Γιατί η δουλειά του ψαρά είναι να ψαρεύει ψάρια, αλλά η δουλειά του σωστού παιδαγωγού δεν είναι να «ψαρεύει» μαθητές για ιδιαίτερα μαθήματα. Έχει στηθεί ένα τόσο μεγάλο παιχνίδι εις βάρος της παιδείας που την έχει εκφυλίσει σε μία μεγάλη επιχείρηση. Υπάρχουν, από τη μία, αυτοί που κάνουν τα πάντα –από το να μας δίνουν την εντύπωση ότι είμαστε άχρηστοι μέχρι το να ανατρέπουν θεωρίες- για να ρουφήξουν το χρήμα των καμένων γονιών μας. Υπάρχουν, από την άλλη, οι εξευτελιστικά και εξοργιστικά αδιάφοροι που δεν αγαπούν αυτό που κάνουν και ακούσια τα ψυχολογικά τους κενά κραυγάζουν εκτός και εντός σχολικής αίθουσας. Τέλος, για να μην ισοπεδώνω και απορρίπτω τα πάντα, υπάρχουν και αυτοί οι μικροί ήρωες της καθημερινότητας που αγωνίζονται για το καλό μας, προσπαθούν να εμποτίσουν τις ψυχές μας με αξίες και καταθέτουν το «είναι» τους για την πνευματική και ηθική μας ανέλιξη. Φτάνουν πολλές φορές να ζητούν ακόμη και συγγνώμη που διδάσκουν, ενώ εμείς μιλάμε ή διαβάζουμε άλλα μαθήματα. Και νιώθω απόλυτα ευλογημένη που είχα την ευκαιρία να γνωρίσω αρκετούς από αυτούς.

Επειδή, όμως, κύριε Υπουργέ μου, οι προκάτοχοί σας δεν ήταν τόσο διαθέσιμοι να διορθώσουν τις παραπάνω ανεπάρκειες, οι γονείς μου είναι υποχρεωμένοι να θυσιάζουν ένα σεβαστό ποσό από το μισθό τους στα φροντιστήρια (εκτός αν θέλεις ιδιαίτερα μαθήματα : 1600 ευρώ το μήνα!). Εκεί μαθαίνω άλλες τόσες αράδες, χάνω τα καλύτερα χρόνια της ζωής μου και ουσιαστικά κάνω ψυχαναγκαστικό έργο. Θα προτιμούσα τα απογεύματά μου να ήταν γεμάτα με άλλες δραστηριότητες, όπως το θέατρο, η μουσική, ο αθλητισμός. Το σχολείο υπάρχει για να μας διδάσκει και όχι για να λέμε ότι υπάρχει δημόσια παιδεία και να ρίχνουμε

στάχτη στα μάτια. Τα δικά σας παιδιά μπορεί να τα έχετε καλομάθει στο ιδιωτικό σχολείο, το παιδί του εργάτη και του οικοδόμου ποιος θα το καλομάθει; Το εκπαιδευτικό σύστημα διατηρώντας το θεσμό των Πανελληνίων αυτοαναιρεί την αξία του και δίνει τροφή στην παραπαιδεία η οποία γιγαντώνεται και μετατρέπεται σε ένα πελώριο τέρας που στρέφεται απειλητικά προς το μεγαλύτερο δημόσιο αγαθό.

Το ελληνικό σχολείο καλεί απεγνωσμένα σε βοήθεια, αλλά κανείς δεν φαίνεται να το ακούει. Μην με παρεξηγείτε, κύριε Υπουργέ. Μπορεί να κάνω λάθος, αλλά μου φαίνεται ότι υπάρχουν τρύπες που πρέπει να κλείσουν. Μου φαίνεται ότι είναι έγκλημα η μεγαλύτερη τρύπα να είναι αυτή της Παιδείας. Γιατί αν δημιουργηθούν πολλοί «πεπαιδευμένοι» θα κατέβουν στη σπηλιά να σώσουν τους «απαίδευτους».

Ξέρετε, όταν μερικές φορές ξυπνάω το πρωί πριν το σχολείο για να διαβάσω, παρατηρώ την αυγή και τις ηλιαχτίδες που δειλά-δειλά ξεπροβάλλουν κάθε μέρα επίμονες. Και τότε σκέφτομαι ότι θα υπάρχουν σίγουρα κάποιες ηλιαχτίδες εκεί έξω που θα τολμήσουν να φωτίσουν το τοπίο. Μπορείτε εσείς, κύριε Υπουργέ μου, να γίνετε η ηλιαχτίδα μου; Με εκτίμηση,